

[Ernst Schmidt]

for fartskrivere. Der har været berammet et samråd, inden lovforslag nr. L 54 kom på dagsordenen. Det har været meget presserende for os at få det belyst. Da det endnu ikke er oplyst, skal jeg sige, at fremskridtspartiet begærer lovforslaget i udvalg efter andenbehandling, altså mellem anden og tredje behandling.

Holmberg (V):

Så fortsætter vi debatten efter den, vi kan godt sige lidt mærkelige afbrydelse i sidste uge, men lad det nu ligge. Vi har jo mange gange her i folketinget drøftet problemerne omkring hyrekørsel, og det har også ofte givet anledning til hårde debatter, men så vidt jeg kan skønne, bliver debatten i salen i dag ikke særlig ophidsende, det kan vi næsten læse af betænkningen. Udvalget må vi jo ikke referere fra, men det er ingen hemmelighed, at vi har haft mange og lange diskussioner.

Der er foreslået en del ændringer i det af regeringen fremsatte forslag; en del af ændringsforslagene er vores, andre er stillet på andres foranledning. Ministeren har været samarbejdsvillig, og det har han jo også været nødt til, hvis han ønskede forslaget igennem. Det fremgår tydeligt af betænkningen, hvor vi vil stemme for og imod de forskellige ændringsforslag.

Jeg har altid betragtet loven om hyrekørsel som en væsentlig del af hele vor trafiklovgivning, også hvad angår den kollektive trafik. Hyrekørsel får nu en bedre placering, end den havde før. Hovedsigtet med den gældende lovgivning, dvs. indførelse af et bevillingssystem, er opretholdt med det lovforslag, vi nu behandler, og det mener jeg er rigtigt.

Men forslaget adskiller sig på en del punkter fra den gældende lovgivning. I § 1 er begrebet hyrekørsel søgt afgrænset over for andre former for erhvervsmæssig personbefordring, f. eks. sygetransport, og for sygetransportvogne er der i § 1, stk. 2, hjemmel til at stille krav om afmærkning af vognene, således at man kan hindre, at disse vogne udnyttes til egentlige hyrekørselsopgaver.

I dag gælder der jo et næsten totalt forbud mod at tillade en bevilling overført til andre. Det kan virke urimeligt, og det er urimeligt. Derfor er der nu som noget nyt indført hjemmel i § 3, stk. 3, til, at ministeren under sær-

lige omstændigheder kan tillade, at en bevilling overføres til en anden, f. eks. til ægtefællen, der har deltaget i virksomheden, i tilfælde hvor den hidtidige bevillingshaver dør eller ægteskabet af anden årsag ophører. Det finder vi også er en rigtig ændring i forhold til det, vi har nu.

Lovforslaget indeholder også en udtrykkelig og klar – spørgsmålet er, om den er klar, men det vender jeg tilbage til lidt senere – hjemmel til at opstille vilkår, som tager sigte på at sikre en god publikumsbetjening, og her er vi ved noget helt væsentligt.

De former for hyrekørsel, der tjener særlige formål, f. eks. kørsel med skolebørn, kørsel for institutioner og lægevagtskørsel eller den såkaldte limousinekørsel, er i forslagens § 4, stk. 3, udskilt fra almindelig hyrekørsel. Udskillelsen gør det muligt at fastsætte mere lempelige og smidige regler end hidtil for disse særlige former for hyrekørsel uden risiko for, at det vil komme til at skade den almindelige hyrekørsel. Der er også mere nyt her, idet forslagens § 5, stk. 4, gør det legalt, at hyrevogne kan anvendes til afvikling af den kollektive trafik. Sådan har det måske også fungeret indtil nu, det har knap nok været lovmedholdeligt; det bliver det nu.

En direkte nydannelse er, at der er skabt hjemmel for ministeren til brug af fartskrivere – med den undtagelse, at det kun er dér, hvor der er bestillingskontorer, de kan indføres. Selv om der kan være betænkeligheder ved det, så mener vi alligevel, at det er rigtigt.

Der er endvidere hjemmel til at stille kvalifikationskrav til føreren. Her er først og fremmest tænkt på kendskab til geografien i det område, han skal betjene. Endvidere skal føreren beherske det danske sprog i en sådan grad, at publikum kan betjenes rimeligt. Det er skærpede regler; vi finder, det er rigtigt. Der bliver også indført vandelskrav til bevillingshaveren. Vandelskrav til chaufføren findes jo i justitsministeriets bekendtgørelse om erhvervsmæssigt førerbevis. Der bliver også mulighed for administrativt at tilbagekalde en bevilling under behørig rekurs til ministeren og til domstolene. Det er ændringer i forhold til det bestående, ændringer, som vi mener er rigtige.

Så kommer vi til noget, som måske kan være lidt vanskeligt, og som også godt kan give anledning til alvorlig eftertanke. Jeg må